

DAN ÁBRAHÁM

A VISSZATÉRÉS CSODÁJA

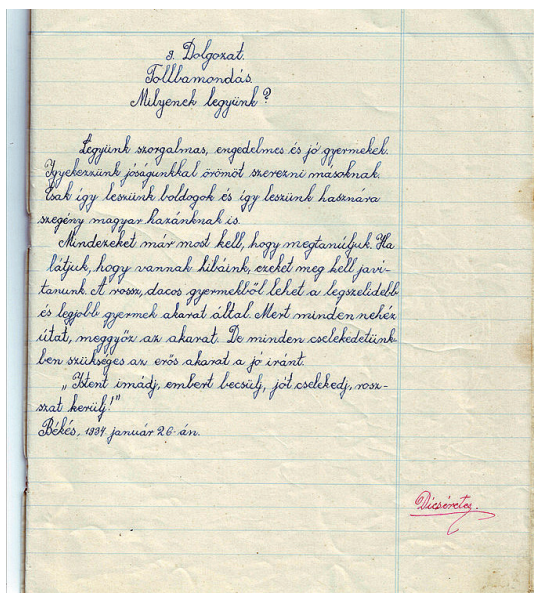
Dan Ábrahám vagyok, 13 éves (7. osztályos), az Egyházaskozár-Bikali Általános Iskolába járok.

A személy, akiről írok, anyai ágról a dédapám. A történetet mesélte: Erdei István (papám), Erdei Anna (papa testvére). Mikor déditata elhunyt, egy éves voltam és még találkoztam vele. Hívó ember volt! Erdei László 1922. január. 18-án született Békésen, hatgyermekes, jómódú földműves családba.

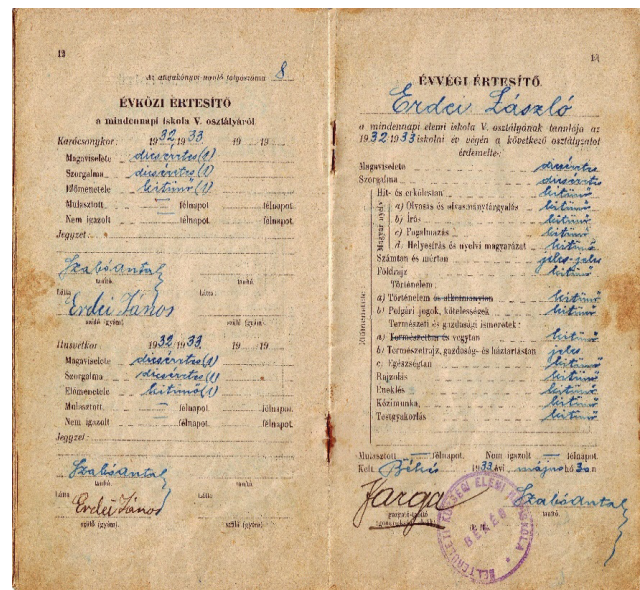

Déditata szüleivel és testvéreivel

Szeretett volna továbbtanulni, de sajnos csak 6. osztályos koráig engedték, mert segíteni kellett otthon a földeken.

Erdei László 6. osztályos dolgozata

Erdei László 5. osztályos bizonyítványa

Déditata szikár ember volt, pedig nagyon szerette az édességet, süteményeket. Testvérével versenyezve 13 darab krémest evett meg egy ültő helyében. Ő nyert! A húsról bármikor lemondott érte. Jószívú, kicsit engedékeny, de sokszor határozott ember volt. Sokat dolgozott, precíz, ügyes kezű, szépen író és rajzoló ember volt.

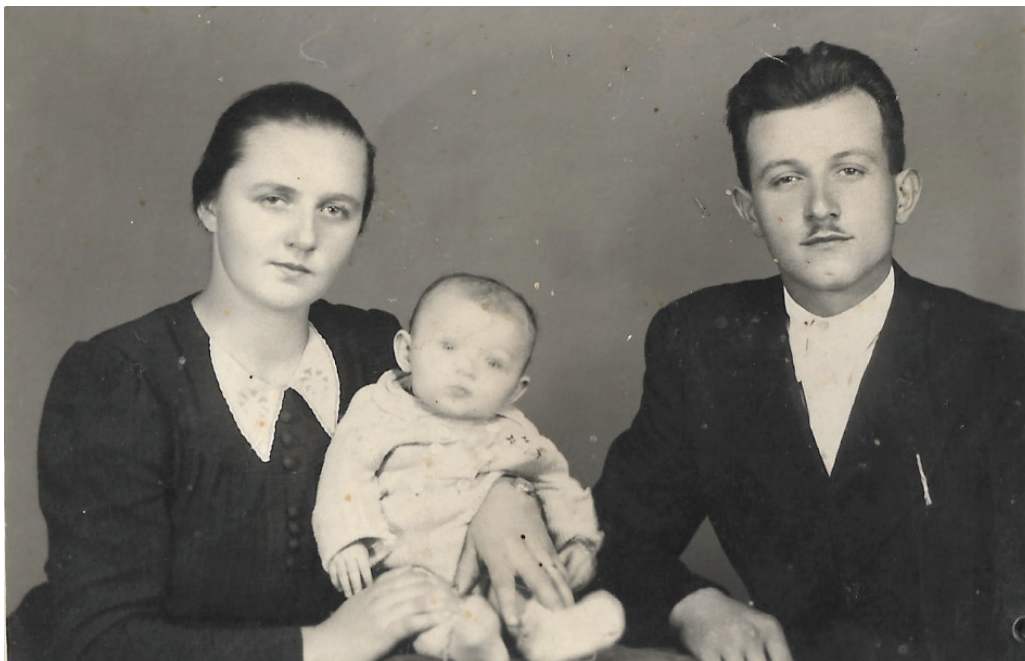

Déditata 5 testvérével

1942. augusztus 29-én feleségül vette Kocsis Annát.

Dédimama és déditata esküvői képe

1943. június 10-én megszületett első gyermekük, Erdei Anna

1944-ben déditata fertőző agyhártyagyulladással került be a gyulai kórházba, három hétig eszméletlenül feküdt. Ami lényeges, egyben szomorú, hogy mikor már jobban volt, és már csak a feje fájt, meglátogatta az ezredes és megkérdezte, hogy "Megismer, Erdei honvéd?" és déditata megmondta az ezredes nevét.

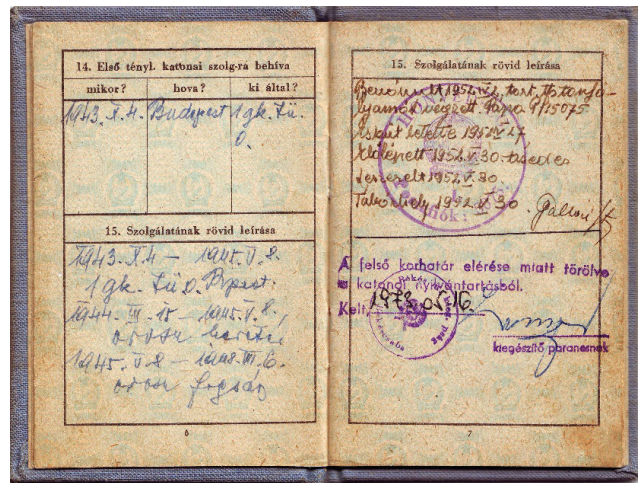
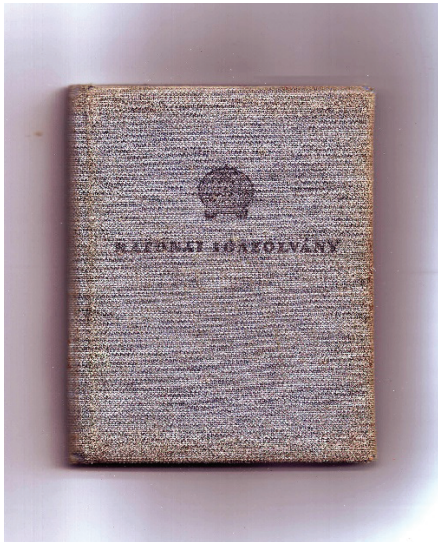
Megkérdezte az ezredes, hogy hogy érzi magát? Déditata megmondta, hogy már csak a feje fáj, azt mondta az ezredes, hogy majd a fronton meggyógyul! A kórházból egyenesen az ezredéhez vitték onnan pedig a frontra.

Azt még fontos megemlíteni, hogy mikor déditata beteg volt, azt mondta az orvos déditata feleségének, hogy készüljön a legrosszabbra, mert ha fel is épül, agykárosodása lesz! Erre azt mondta a felesége: „Főorvos úr, ezért az emberért egy egész közösség imádkozik! Végül semmi nyoma nem maradt a betegségnek, teljesen felépült.

1943–1945-ig felcserként szolgált a háborúban

1945–1948-ig Oroszországban, Kujbisevben volt fogságban. Bányában dolgozott. A nagy hideg hatására befeketedett lábkörmökkel tért haza, ami élete végéig úgy maradt. Éheztekék őket, csalánlevest és korpalevest, sokszor moslékot ettek. Az ott töltött időkről nem sokat mesélt déditata. Egyrészt szörnyű élmény volt, másrészt a kommunista idők miatt félt beszélni.

Déditata katonai igazolványa

Amíg nem volt otthon déditata, sok mindent elvittek az oroszok. Azután jött a TSZ és akkor mindent elvittek. És aztán visszahoztak olyan lovakat, amik le voltak gyengülve és déditatának kellett etetnie őket saját terményéből.

A háború első évében dédimama nem hallott felőle semmit. 1947-ben déditata írt egy levelet, amiben arról tájékoztatta dédimamát, hogy nemsokára hazamehet. Ez azonban nem valósult meg egyhamar, csak a következő évben. Erdei Anna 8 hónapos volt, amikor elment déditata és 5 éves elmúlt, amikor újra láthatta őt! Két emléke maradt meg Erdei Annának a találkozásról, az egyik, hogy mikor meglátta déditatát, ahogy jön dédimamával, akkor odaszaladt hozzá és a nyakába ugrott, pedig csak fényképről ismerte, ráadásul eltelt 5 év.

A másik emlék pedig, hogy hazaérték és térden állva adtak hálát, hogy déditata hazatért. Nagyon hálás vagyok, hogy hazatért, mert ezután született még három gyermekük, köztük az én nagypapám. Ha nem tér haza, akkor nem írhattam volna le ezt a történetet!

Egészségben megérkezett, ellentétben két fiútestvérével, akik nem éltek túl a háborút. Amikor az utolsó lövés volt Budapesten, kijött Béla (déditata testvére) a bunkerből, eltalálta egy repesz a kisagyát, rögtön meghalt. Gábor (másik testvér) pedig, mikor már hazafele jöttek, akkor olyan éhes volt, hogy megevett egy mérgező gombát és belehalt.

Déditának és dédimamának négy gyermeke, sok unokája és dédunokája született. A 60. házassági évfordulójukat népes családi körben ünnepelhették meg 2002-ben.

60. évforduló az Erdei nagycsaláddal

Dédimama és déditata a 60. házassági évfordulójukon

Az ünnepség a békési tanyájukon zajlott, ahol meglepték dédszüleimet a tanya makettjével, ami égetett cukorból készült.

A tanya makettje

Nagyon örülök, hogy megrendezték a versenyt, mert így feleleveníthettük a család történetét!

Köszönöm az történelem tanáromnak (Albert Endre), hogy megmutatta ennek a versenynek a lehetőségét, valamint köszönöm papámnak (Erdei István) és két nővérének (Erdei Anna és Erdei Piroska), hogy elmesélték nekem ezt a történetet, és összegyűjtötték ezeket a képeket!

És a végére, íme a családfa anyai ágról (leszűkített változat).

